

Tolažnica staršev

Sveta Monika je zavetnica oseb, ki živijo v težkih zakonih, za vzgojo težavnih otrok in tudi zavetnica družinskih spreobrnjenj, še posebej sinov in hčera. Monika je tolažnica obupanih in zmedenih staršev, ki razočarano gledajo, kako se njihovi otroci oddaljujejo od cerkve. Monika je molila in se postila, da bi njeni otroci spoznali Jezusa, zato je močna **priprošnjica za vse, ki jih žalostijo stranpoti njihovih sinov in hčera.** (Vir: Aleteia)

Molitev k sv. Moniki

*Z vso težo svoje ljubezni se zatekam k tebi,
ljuba sveta Monika,
in prosim za pomoč in posredovanje.
Iz svojega nebeškega bivališča,
pred prestolom Najsvetejšega, prosim za
mojega sina/mojo hčer [ime], ki se je odvrnil/a
od vere in od vsega, kar smo ga/jo učili.
Vem, da naši sinovi in hčere ne pripadajo nam,
ampak Bogu, in da Bog velikokrat dopušča
stranpoti, ki so le del potovanja k Njemu.
Tudi tvoj sin Avguštin je zašel s poti,
a je na koncu našel vero zaradi tvoje vere
in postal resnični učitelj.
Pomagaj mi, da bom potrpežljiv/a in da bom verjel/
a, da se vse stvari, tudi oddaljitev od vere,
zgodijo v skladu z Božjim načrtom.
Za dobro otrokove duše molim, da bi to razumel/a
in bi zaupal/a.
Sveta Monika, prosim te,
nauči me vztrajnosti v molitvi,
kakršno si sama izkazala v molitvi za svojega sina.
Daj mi navdih, da s svojimi dejanji svojega sina/
hčere ne bi dodatno odvrčal/a od Kristusa,
temveč da bi ga/jo nežno pritegoval/a
k Njegovi čudoviti luči.
Prosim, pokaži mi, kar veš o boleči skrivnosti ločitve
in spravi pri preusmerjanju naših otrok k raju.
Preljuba sveta Monika, ki si ljubila Kristusa in nje-
govo Cerkev, prosim zame in za mojega sina/hčer
[ime], da bi si zaslužili nebesa in se združimo s teboj
v večni hvali Boga Očeta.
Amen.*

21. NEDELJA med letom, 25. 8., sv. Ludvik IX.

7.00: živi in † farani
9.00: † Franc, Irena, 4.obl., MAČEK
10.30: † Franc GUČEK, 10.obl., in sorodniki

PONEDELJEK, 26. 8., sv. Tarzicij, mučenec

7.30: Materi Božji v priprošnjo za zdravje
† Martin OJSTERŠEK

TOREK, 27. 8., sv. Monika, mati sv. Avguština

19.00: v zahvalo za ozdravitev, dobre izvide in
priprošnja za zdravje
† Ivan ZUPANC, 8. dan

SREDA, 28. 8., sv. Avguštin, škof

7.30: † Avgust, Terezija KOLŠEK,
† Majda, HRASTNIKOVI, KNEZ, MAJCEN in Alojz

ČETRTEK, 29. 8., mučeništvo Janeza Krstnika

10.00: vse žive in † članice društva kmetič
19.00: v zahvalo
† Marija KLEZIN

PETEK, 30. 8., sv. Feliks, mučenec

7.30: † Marjan TISELJ in † starši
19.00: † Kristina, 5. obl., in Jože HRASTNIK
† Alojz ZALOKAR, osm.

SOBOTA, 31. 8., sv. Pavlin, škof

19.00: † Adolfina in Štefan KRPIČ
† Ana HRASTNIK in sorodniki

22. NEDELJA med letom, 1. 9., angelska nedelja

7.00: živi in † farani
9.00: priprošnja za srečno rojstvo
10.30: **Sv. Mihael:** † starši Jože, Terezija DERGAN,
Zinka in Vinko DERNOVŠEK

Župnijska Karitas pripravlja za dan bime, ki bo 7.9. dobrodelni srečelov. Cena strečke bo 5€. Hvala za vaš prispevek k dobrodelnosti.

MARTINOVA LILIJA

25. 8. 2024, leto 15, št.: 28

V teh dneh razmišljam o zorečem grozdju in o Gospodovem vinogradu. V Svetem pismu je vinograd pogosto uporabljen kot simbol Božjega ljudstva. Jezus je govoril o sebi kot o pravi trti, mi pa smo mladike, ki moramo ostati povezani z Njim, da bi obrodili sadove.

Zoreče grozdje predstavlja naš duhovni razvoj in zorenje v veri. Tako kot vinogradnik skrbno obrezuje trto, da bi obrodila več sadu, tako tudi Bog obrezuje naše življenje, da bi postali bolj rodovitni v duhovnem smislu. To obrezovanje je lahko boleče, a je nujno za našo rast in zorenje.

Gospodov vinograd je tudi simbol skupnosti vernikov, ki skupaj rastemo in se podpiramo. Skupaj lahko obrodimo bogate sadove ljubezni, miru, potrpežljivosti in dobrote, kot jih opisuje apostol Pavel v Pismu Galačanom (5, 22-23).

Pogled na zoreče grozdje in misel na Gospodov vinograd spodbuja, da ostanemo trdno povezani z Jezusom in da dovolimo Bogu, da nas oblikuje in vodi na poti duhovne rasti in dobrega sadu. (RM)

H komu naj gremo?

Poletni čas je navadno čas brezskrbnosti, sprostitve, veselja. Se pa zgodi tudi kaj izrednega, kar nas razžalosti in zatemni moč poletnega sonca. Tako se tudi poleti poslavljamo od naših prijateljev, sorodnikov, znancev.

V začetku letošnjega poletja je bilo, ko se je nepregledna množica ljudi zbrala na pokopališču v oddaljenem kraju, kjer smo se poslovili od mladega moža, ki ni zmogel teže življenja.

Vedeli smo, da pogreb ne bo cerkven, da rajni ni bil vzgojen v veri in ni imel zakramentov. V vežici so moje oči obstale na križu, ki je stal v prostoru. Najbrž ni navada, da bi ga v primeru nekrščanskega pogreba umaknili. Morda je tam ostal v soglasju s svojci. Tega ne vem. Vem le, da je zelo sovpadal s težo situacije, s stisko ljudi, ki so se vidno pretreseni poslavljali, z nemo tišino, v katero so vsake toliko zarezali hlipajoči glasovi. Ponazarjal je hudo trpljenje, kateremu smo bili priča.

Kasneje je bilo tudi med ljudmi, ki ne hodijo v cerkev, slišati, da je bil pogreb zelo žalosten; tudi zaradi odsotnosti duhovnika, ker njegova navzočnost omili težo in odpre novo upanje.

Vedno znova me zaboli, ko v laški vežici zagledam plastično zaveso, s katero je mogoče prekriti križ. Križ, ki je del poslovnega prostora, ki je konec koncev tudi umetniško delo, podobno kot slika na drugi steni. Bojim se, da smo - z možnostjo prekrivanja križa s plastično zaveso - posebni in sprašujem se, če kaj takega obstaja še kje na svetu.

Vem, da gre za prekrivanje nečesa oziroma Nekoga, ki ga ni moč prekriti, in se hkrati sprašujem, če je to dejanje le izraz ateizma oziroma nevere v Jezusa Kristusa. Ali morda tudi bežanja in nemoči? Ali le nepoznavanja? Za mnoge Jezus Kristus ne obstaja, ker jim ga ni bilo dano spoznati, ker jim ga nihče ni predstavil in jim vera ni bila dana.

Jezus v današnjem evangeliju pravi:

»Nihče ne more priti k meni,
če mu ni dano od Očeta!« (Jn 6,65).

Vera je nezaslužen dar, ki ga podarja nebeški Oče. Želi le odprto srce. Bodimo hvaležni za vero, prosimo za dar vere! Bodimo ponosni, veseli in pokončni kristjani. Tudi mi odkrijmo zavese, ki jih pogosto spustimo predse, ko se znajdemo v družbi drugače mislečih ljudi. Živimo evangelij in ga oznanjajmo tudi izven cerkvenih zidov ter ga s svojim življenjem širimo med tiste, ki jim ga še ni bilo dano spoznati.

Danes me besede Simona Petra: »*Gospod, h komu naj gremo*« (Jn 6,68), nagovarjajo na poseben način. Tudi zato, ker so tisti, ki so bili omenjenemu rajnemu bližje, povedali, da je v zadnjih dneh iskal pomoč, iskal koga, ki bi mu še lahko pomagal in h komu, v množici novodobnih rešenikov, bi še lahko šel. A mu ga, žal, ni bilo dano spoznati.

Jezus Kristus gotovo želi, da bi ga odkrili.

Ne le tako, da bi odstranili plastično zaveso izpred Njegovega križa, ampak, da bi ga spoznali kot Odrešenika, kot Neskončno ljubezen, ki človeku pušča svobodo in ga, ne glede na njegove izbire, nikoli ne neha ljubiti. (JK)

27. avgusta goduje sv. Monika

Sveta Monika, ljubeča mati velikega cerkvenega učitelja sv. Avgušтина, je imela s svojim sinom veliko dela. Bil je sicer odličen študent, a se je hkrati rad predajal uživaštvu in je pri 19-ih letih postal nezakonski oče. Katoličanka Monika je bila poročena s poganom. **Ves čas je bdela nad sinovim življenjem in goreče molila, da bi se spreobrnil h Kristusu.** Veliko let je molila zato, da bi se Avguštin s srcem in z mislimi odprl resnici, da bi doživel pristno srečanje s Kristusom in bi se končno uravnal po Božjem načrtu in volji.

Monikina zvestoba je bila poplačana

V enem najbolj ganljivih odlomkov njegovega dela: Izpovedi, Avguštin opisuje, kako je **Monika spoznala svoje pravo poslanstvo, ki je bilo to, da je svoje otroke privedla na pota vere.**

V Ostiji je Monika sinu presrečna rekla: "Eno samo je bilo, zaradi česar sem si želela pomuditi se še nekoliko med živimi, namreč da bi videla tebe kot katoliškega kristjana, preden umrjem. To željo mi je Gospod Bog izpolnil več kot obilno, saj mi je dano gledati v tebi celo božjega služabnika, ki se je povsem odpovedal zemeljski sreči. Kaj torej še delam tu?"

Nekaj dni zatem je Monika dobila vročino in je Avguštinu in njegovemu bratu Navigiju rekla, naj jo pokopljeta kar tam in naj si zavoljo njenega trupla ne delata skrbi. Njena poslednja želja je bila: "Prosim vaju samo tega, da se me spominjata ob oltarju Gospodovem, kjerkoli že bosta!"

